

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/192/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114213983
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6114213983.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v spore žalobkyne: O. C. J., rod. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX T. T., E. č. XXX/XX, zastúpenej advokátom JUDr. Pavlom Porubským, Advokátska kancelária Banská Bystrica, Skuteckého 12, proti žalovanému: O. E. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX T. T., E. č. XXX/XX, zastúpeného URBÁNI & Partners, s. r. o., so sídlom 974 01 Banská Bystrica, Skuteckého 17, IČO: 36 646 181, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 12C/16/2014-729 zo dňa 23. januára 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobkyni **p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd vyporiadal rozvodom zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že časť z nehnuteľností a hnutelnosti uvedené v rozsudku pod položkami X až XX prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne (položky X, XX až XX) a časť týchto vecí prikázal do vlastníctva žalovaného (položky X, X, X až XX, XX), pričom obom stranám sporu prikázal do vlastníctva polovicu peňažných prostriedkov na účtoch (položky XX a XX) s tým, že celková hodnota vecí prikázaných do výlučného vlastníctva žalobkyne je XX.XXX,XX € a do výlučného vlastníctva žalovaného v celkovej hodnote XX.XXX,XX €. Žalobkyni okresný súd uložil povinnosť zaplatiť žalovanému z dôvodu širšieho vyporiadania zaniknutého BSM sumu XX.XXX,XX € do XXX dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, rozhodol, že žiadna zo strán na náhradu trov konania nemá právo a že štát má nárok na náhradu trov konania od žalovaného v plnej výške. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala vyporiadania zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov k hnutelným a nehnuteľným veciam nadobudnutým za trvania manželstva so žalovaným z dôvodu, že po zániku manželstva nedošlo medzi nimi k vyporiadaniu dohodou. O žalobe okresný súd rozhodol pôvodne rozsudkom č. k. 12C/16/2014-563 zo dňa 02. 11. 2016, ktorý Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením č. k. 16Co/2/2017-64 zo dňa 28. 09. 2017 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, a to z dôvodu, že súd prvej inštancie zároveň s hnutelnosťami a nehnuteľnosťami nevyporiadal aj dlžoby bezpodielových spoluvlastníkov, a teda z dôvodu, že súd nevyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov v tzv. širšom rozsahu. Teraz odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd teda bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vyporiadal v širšom rozsahu, a teda vyporiadal aj peňažné prostriedky na účtoch strán sporu, ktoré sú uvedené pod položkami XX a XX rozsudku. Pri rozhodovaní súd vychádzal z toho, že podiely strán sporu sú rovnaké (§ 150 prvá veta OZ).

2. Okresný súd vec právne posúdil podľa § 143, 144, 148 ods. 1, 149 ods. 1, 3, § 150 OZ. Pri rozdelení vecí súd vychádzal zo žalobkyňou predloženého návrhu, podľa ktorého má žalobkyňa nadobudnúť byt s vybavením a žalovaný zvyšné nehnuteľnosti s materiálom, s ktorým návrhom žalovaný súhlasil až do posledného pojednávania dňa XX. XX. XXXX., kedy navrhol vyporiadanie opačným spôsobom. Na uvedený návrh žalovaného súd neprihliadol z dôvodu, že podľa § 150 OZ sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí a na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu. Nakoľko spoločné deti strán sporu boli prikázané do osobnej starostlivosti matky (žalobkyne), ktorá sa o ne stará v byte, ktorý je predmetom vyporiadania a v ktorom deti žijú od svojho narodenia, súd prihliadol na potreby na maloletých detí, a preto prikázal žalobkyňi do výlučného vlastníctva byt spolu s vybavením. Hnuteľné veci súd prikázal tomu z bývalých manželov, ktorý ich má vo svojej fatickej dispozícii od rozvodu manželstva a zároveň rozhodol, že pasíva BSM nadobudnú strany sporu v rovnakom podiele.

3. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, nakoľko úspech v konaní strán sporu je rovnaký (súd vyporiadal zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo manželov medzi strany sporu rovným dielom) a obaja zapríčinili vznik sporu, keď medzi nimi nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov dohodou.

4. Štátu vznikli v konaní trovy v súvislosti s vyplatením znalečného znaleckému ústavu, ktoré nebolo v celom rozsahu kryté preddavkom zloženým na tento účel žalovaným. O náhrade trov konania štátu súd rozhodol podľa výsledku konania podľa § 255 v spojení s § 253 a § 470 ods. 2 CSP z dôvodu, že uvedený dôkaz bol vykonaný výlučne na žiadosť žalovaného a v záujme, keď žalobkyňa predložila súdu znalecké posudky preukazujúce hodnotu vyporiadovaných nehnuteľností. Žalovaný požiadal o vykonanie dôkazu W., súd ho vyzval na zloženie preddavku na trovy znaleckého dokazovania, ktorý však nepostačoval na úhradu vyúčtovaného znalečného v celom rozsahu. Zároveň súd rozhodol, že o výške náhrady trov konania štátu rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí podľa § 262 ods. 2 CSP, samostatným uznesením.

5. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie žalovaný, ktorý namietal, že súdni znalci H. R. i H. R., pokiaľ oceňovali pozemok parc. č. KN - C XXX/X o výmere XXX m², zapísaný na LV č. XXX pre k. ú. S., ktorý pozemok predstavuje W. strán sporu, uviedli, že tento pozemok je oplotený od miestneho potoka, miestnej komunikácie a susedného pozemku. V skutočnosti však od susedného pozemku žiadny plot neexistoval. Ani jeden zo znaleckých posudkov nebral do úvahy územný plán Obce S., v zmysle ktorého má byť na susednom pozemku za potokom vybudovaná M. (M.). Ochranné pásmo M. je v zmysle zákona od 50 do 200 m, v ktorom sa nesmie nachádzať žiadna stavba na bývanie. Oceňovaný pozemok tak nie je vhodný na bytové ani rekreačné účely - je záhradou. Ďalej namietal, že znalecký posudok znaleckého ústavu navyše uvádza, že uvedený pozemok sa nachádzal v blízkosti obecnej komunikácie. V skutočnosti však tento pozemok susedí s cestou tretej triedy, pričom ochranné pásmo pri obecnej komunikácii je 0 m, ale pri ceste tretej triedy v extraviláne je to 20 m. Naďalej zotrval na rozhodnutí o tzv. reverznom garde pri vyporiadaní BSM, nakoľko za súčasného stavu žalobkyňa nemusí riešiť otázku svojho bývania, zatiaľ čo žalovaný sa po rozvode musel odsťahovať a svoju bytovú otázku dosiaľ vyriešenú nemá a ani ju vyriešiť nemôže. Uviedol, že logicky súdom vyslovený záver možno preskúmať a pochopiť, avšak on s ním nesúhlasí a pomer 2 : 1 by bol zachovaný aj v opačnom garde. Rozsudok okresného súdu žiadal zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

6. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k ohodnoteniu „neexistujúceho“ plotu uviedla, že z fotodokumentácie Q. jednoznačne vyplýva, že tento plot existuje a jeho hodnota je určená porovnaním parametrov znaleckých posudkov p. R., p. R. a vyhodnotením ich rozdielu. Pokiaľ žalovaný namietal, že ani jeden zo znaleckých posudkov nebral do úvahy územný plán obce, ide len o v budúcnosti uvažovanú výstavbu M.. V čase rozhodovania okresného súdu takáto stavba neexistovala a ani neexistuje, a preto nemohla byť pri určovaní hodnoty pozemku braná do úvahy. Navyše zo znaleckých posudkov vyplýva, že v budúcnosti K. M. nemá v súčasnosti výrazný vplyv na hodnotu pozemku, pretože základné využitie pozemku na záhradkárске účely zostáva zachované, ak by sa aj M. v budúcnosti postavila. K tej skutočnosti, ktorú namietal žalovaný, že znalci vo svojich posudkoch pozemok hodnotili ako vhodný F., žalobkyňa uviedla, že tento názor zo znaleckého posudku Q. nevyplýva, tento len konštatuje, že pozemok sa nachádza v obci a lokalite v okolí miest J.u, čo ovplyvňuje výšku jeho ceny. Samotný pozemok však nehodnotí tak, že bol vhodný na takéto využitie. Hodnotí len lokalitu, v ktorej sa tento pozemok nachádza a táto určuje len východiskovú hodnotu pozemkov v obci, nie však hodnotu samotného pozemku. Pokiaľ sa jedná o B., ktorá s pozemkom susedí, či už ide Z., zrejme to nijako cenu pozemku neovplyvní, pretože v

znaleckom posudku sa táto skutočnosť neuvádza. S navrhovanou zmenou vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva uskutočnenou žalovaným na poslednom pojednávaní dňa XX. XX. XXXX nesúhlasila, uviedla, že v tomto smere sa plne stotožňuje s rozsudkom okresného súdu, ktorý žiadala ako vecne správny potvrdiť.

7. Odvolací súd v prvom rade súhlasí s tvrdením okresného súdu, že znalecký posudok je len jedným z podkladov pre rozhodnutie súdu, no nie tým rozhodujúcim a absolútne presnú všeobecnú hodnotu nehnuteľností nie je možné dosiahnuť znaleckými posudkami, ale vždy len pri predaji, kedy sa dosiahne trhovú cenu, teda cenu, ktorú je ochotný potenciálny kupujúci zaplatiť. S námietkami oboch strán sporu ohľadom tejto ceny sa súd dostatočne zaoberal, vyporiadal, správne pri rozhodovaní vychádzal zo skutočností, že znalecký posudok je len jedným z dôkazných prostriedkov, pričom okresný súd vo veci uskutočnil aj miestne ohliadky, dokazovanie vykonal aj potvrdeniami realitných kancelárií a inzerátmi ohľadom predaja a kúpy podobných nehnuteľností a prihliadol, pokiaľ ide o pozemok v S., aj na stanovisko starostu obce. Okresný súd pri určovaní hodnoty H., ktorého súčasťou je aj spomínaný plot, nevychádzal vôbec zo záverov znaleckého posudku O.. R. tak, ako to vyplýva z bodu XX odôvodnenia jeho rozsudku. K vyjadreniam žalovaného voči znaleckému posudku O.. R. sa vyjadril krajský súd už v predošlom zrušujúcom uznesení, keď uviedol, že „Pokiaľ sa jedná o výhrady k znaleckému posudku O.. R., po ich vznesení žalovaný na pojednávaní nežiadal znalca vypočítať, príp. ním podaný znalecký posudok doplniť, ale žiadal vykonať kontrolné znalecké dokazovanie znaleckou organizáciou (č. I. XXX spisu).“ Nakoľko žalovanému bolo vyhovené a kontrolné znalecké dokazovanie bolo nariadené, na námietky žalovaného voči posudku O.. R. nie je potrebné viac prihliadať, navyše keď sa s nimi okresný súd vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia. Kontrolný znalecký posudok (znalecký posudok Q. na č. I. XXX a nasl. spisu) odstránil žalovaným vytykané nedostatky, keď na rozdiel od zistení O.. R., ktorý konštatoval dĺžku oplotenia XX m, znalecký ústav zistil, že dĺžka plotu predstavuje len XX,XX m. Napriek uvedenému všeobecná hodnota danej nehnuteľnosti určená znaleckým posudkom O.. R. v porovnaní so znaleckým posudkom znaleckej organizácie sa líši len o XXX,- € (X.XXX,- € vs. X.XXX,- €). Preto je možné stotožniť sa s názorom okresného súdu o tom, že námietky žalovaného „smerujú väčšinou voči technickým zisteniam znalcov. Ani ich zohľadnenie nemá výrazný vplyv na výsledok zistení znalcov.“

8. Odvolací súd sa stotožňuje aj so závermi okresného súdu, že v budúcnosti uvažovaná výstavba M. nemá výrazný potenciál ovplyvniť výslednú cenu nehnuteľností, keď na tej ani jeden zo znaleckých posudkov neuvažuje s výstavbou. Tá je podľa žalovaného determinovaná aj ochranným pásmom cesty a lesných pozemkov, a preto základné využitie pozemku na záhradkárske účely zostáva aj v prípade jej výstavby zachované. Ani jeden zo znaleckých posudkov nepočíta s využitím pozemku na výstavbu, a preto hoci je pravdivé tvrdenie odvolateľa o tom, že predmetný pozemok skutočne nesusedí s miestnou komunikáciou, ale s cestou tretej triedy, uvedená skutočnosť nemá vplyv na možnosť využitia pozemku na záhradkárske účely tak, ako bol tento pozemok aj oceňovaný.

9. Hoci žalovaný vyjadril svoje výhrady k prikázaniu T.) žalobkyni a S. jeho osobe, tieto nijako nešpecifikoval, keď len uviedol, že hoci súdom vyslovený záver možno logicky preskúmať a pochopiť, on s ním nesúhlasí. Nijakým spôsobom tak nespochybnil správnosť rozhodnutia okresného súdu v tejto časti.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd v ďalšom (s poukazom na § 380 ods. 1 CSP) viazaný dôvodmi odvolania zameral svoju pozornosť len na skúmanie prípadnej existencie vád, ktoré sa týkajú procesných podmienok a na ktoré vady musí prihliadať z úradnej povinnosti. Nakoľko však žiadna z takýchto vád zistená nebola, ďalej správnosť tohto záveru okresného súdu neskúmal. Rozsudok okresného súdu preto ako vecne správny potvrdil vo všetkých jeho výrokoch.

11. V odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa, ktorá preto v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP má právo na náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ktorú jej odvolací súd priznal v celom rozsahu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP) s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).